

QUAN ELS JOVES TENEN INICIATIVA...

MARTA VIVES I SABATÉ

Un any més la Festa Major ha omplert moltes llars de la nostra ciutat. I no només els dies de la festa, sinó molts dies abans.

Molts joves s'impliquen en l'organització d'actes de la festa «oficial» i també a la festa «alternativa». Aquests nois i noies, de 14 i 15 anys fins a 25 i 30, s'han fet seva la Festa Major. L'han volgut viure com una cosa seva, però també fent-ne partícips la resta de ciutadans d'Igualada i comarca. L'associació de la Coll@nada i la Federació FESTHI han aconseguit que molts nois i noies visquin la Festa Major com uns dies per passar-ho bé, però jo hi veig també un acte de ciutadania, de solidaritat, de voler viure coses més autèntiques.

Aquest fet, que s'ha anat covant durant anys, ha fet també que alguns d'aquests joves s'involucreassin en la recuperació del patrimoni folklòric de la ciutat. Sembla una contradicció: d'una

banda, l'ànima de passar-s'ho bé (en el sentit de viure la nit intensament, de tenir espais per als seus concerts i les seves barraques...); de l'altra, el compliment del deure quan han de posar-se a la cercavila, de bon matí o a la tarda, ballant bastons, cercolets, portant l'àliga o els gegants i tot el seguici de la festa. A moltes cases d'Igualada, s'han cosit detalls dels vestits del seguici, s'han acompanyat els nois i noies als assajos, s'ha fet menjar per a les barraques, per al Festa'l dinar, s'ha ajudat a organitzar migdiades... i tot amb molt de gust.

A vegades els adults ens queixem que els joves d'avui dia no tenen iniciativa, que no valoren la tradició i allò que els seus pares els hem intentat transmetre. Però, en aquestes dates, hom pot copsar que hi ha molts joves que tenen iniciativa, que valoren la tradició i tot allò que fa ciutat, que fa que la ciutat sigui més seva, més de tots.

Als que hem conegut les festes majors dels anys 70 i 80 ens sorprèn aquest «moviment», i és molt gratificant veure que hi ha una munió de gent que es mou per fer més participatius els actes festius i que s'hi involucra tant que fins i tot s'han de «barallar» amb els organitzadors de l'ajuntament. Realment, és la manera de créixer com a persones. En definitiva, hem d'estar orgullosos de tenir una colla de joves que «fan coses» per a ells, però també per als altres, encara que sovint no puguem entendre com i per què les fan.